

До:
ВИСШИЯ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ

СТАНОВИЩЕ

От:
Адвокатско дружество „Фотева, Танев,
Минчев“, със седалище и адрес на
дружеството: гр.Бургас, ул. “Македония” №
61-63, офис 1, рег. по ф.д.№ 1344/2006 по
описа на БОС, БУЛСТАТ 147034619,
представявано от управителя адв. Венелина
Фотева

Относно:
Проект на Наредба за изменение на Наредба
№ 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери
на адвокатските възнаграждения

Уважаеми колеги,

Във връзка с публикувания за обществено обсъждане на сайта на Висшия адвокатски съвет (vas.bg) проект на Наредба за изменение на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (Заповед № 22 от 30.04.2018 г.), моля да обсъдите включването в текста на проекта и на следното предложение:

§. Член 6, т.9 се отменя.

Мотивите ни за предложената промяна са следните:

- (1) Съгласно РЕШЕНИЕ НА СЕС (първи състав) от 23 ноември 2017 година по съединени дела С-427/16 и С-428/16 с предмет преюдициални запитвания, отправени на основание член 267 ДФЕС от Софийски районен съд (България) с актове от 26 април 2016 г., разпоредбите на Наредба № 1/09.07.2004 г. не биха противоречали на правото на Европейския Съюз само ако са годни чрез прилагането си да осигурят защитата на определени легитимни цели¹ (осигуряване на достъп до правосъдие, гарантиране на квалифицирана правна помощ, предотвратяване на злоупотреба с право и

¹ „1) Член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба като разглежданата в главните производства, съгласно която, от една страна, адвокатът и неговият клиент не могат — под страх от дисциплинарно производство срещу адвоката — да договорят възнаграждение в по-нисък от минималния размер, определен с наредба, приета от професионална организация на адвокатите като Висшия адвокатски съвет (България), и от друга страна, съдът няма право да присъди разности за възнаграждение в по-нисък от минималния размер, би могла да ограничи конкуренцията в рамките на вътрешния пазар по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС. Запитващата юрисдикция следва да провери дали с оглед на конкретните условия за прилагането ѝ такава правна уредба действително отговаря на легитимни цели и дали така наложените ограничения се свеждат до това, което е необходимо, за да се осигури изпълнението на тези легитимни цели.“

- др.). Разпоредбата на чл.6, т.9 не само не обезпечава постигането на такива легитимни цели, но и тъкмо обратното – възпрепятства го.
- (2) Причина за това се явява обстоятелството, че множество неадвокати (счетоводители; предприемачи; студенти по право; неписани в адвокатурата юристи, включително и поради това, че не отговарят на условията и предпоставките за вписване и др.) предлагат услугата „учредяване, регистриране и вписване на промени в съответния регистър“ на цени много по-ниски от предвидените в Наредба №1 минимални размери.
 - (3) В постановените по повод на горното актове на КЗК (в т.ч. и по сигнали на колеги срещу сайтове, чрез които често се осъществява предлагането на този вид услуги), Комисията отстоява виждането, че предлагането на услугата „учредяване, регистриране и вписване на промени в съответния регистър“ за цени под определения в чл.6, т.9 от Наредба №1 минимален размер не съставлява нарушение на Закона за защита на конкуренцията.
 - (4) Наличието на дисциплинарна отговорност за уговаряне от адвокат на възнаграждения, по-ниски от предвидените в Наредба №1 (чл.132, т.5 от Закона за адвокатурата) е препятствие за всеки квалифициран адвокат да предлага на гражданите услугата „учредяване, регистриране и вписване на промени в съответния регистър“ на същите цени, на които тя се предлага от неадвокати, поради това, че тези цени са под определения в чл.6, т.9 от Наредба №1 минимален размер. Изложеното благоприятства широкото рекламиране и предлагане на пазара на посочената услуга от лица, които не са адвокати.
 - (5) Същевременно безспорно е (разбира се, без това да се абсолютизира), че тази услуга би била оказана много по-качествено и ефективно от квалифициран адвокат, в това число и поради наличието у последния на опит в областта на търговското право и регистърните производства, познаване на проблемите, които биха могли да възникнат след регистрацията на едно юридическо лице и познаване на възможностите за решаването им с минимални за гражданите разходи на средства още с предоставяне на услугата „учредяване, регистриране и вписване на промени“. Тоест чрез елиминиране на множество потенциални последващи и скъпо струващи на потребителя проблеми още на етап „регистрация“.
 - (6) Безспорен е също така и фактът, че поради спецификите на материята и нуждата от специални познания в областта на правото, обикновеният гражданин често не е в състояние да отличи качествено предоставената от адвокат услуга по „учредяване, регистриране и вписване на промени“ от некачествено предоставената такава от неквалифицирано лице. Трябва да се отбележи, че посоченото в никакъв случай не е укоримо поведение на самия гражданин-потребител, а само повод за намеса на адвокатурата в защита на правата му, които той поради липсата на специални юридически познания не е в състояние сам да защити, което пък е в крайна сметка изконната същност и смисъл на съществуването на адвокатурата като такава.
 - (7) Разбираемо е, че потребителите на услугата „учредяване, регистриране и вписване на промени“ „при равни други условия“ избират по-евтината услуга. Това е нормалното пазарно поведение на тези потребители.
 - (8) Че не е налице факторът „равни други условия“ вече стана ясно от пар.5, но също така се изясни и че за обикновения гражданин това не е понятно, поради което в неговите очи една и съща по вид и качество услуга се предлага на различни цени, като при счетоводител, консултант, по интернет и др., тя може да бъде получена в пъти по-евтино отколкото при адвокат.

- (9) Горното стимулира потребителите да получават посочената услуга от ниско квалифицирани лица, без нужните познания, в резултат на което често търпят вреди в немалки размери.
- (10) Същевременно квалифицираният адвокат, под страх от дисциплинарно наказание, е лишен от възможност да предостави на потребителя същата по вид, но много по-качествена услуга, на стойността, на която този потребител би я намерил по интернет или при счетоводителя си.
- (11) Лишаването на адвоката от тази възможност всъщност е лишаване на гражданина от възможността да получи качествена, адекватна, своевременна, пазарно обоснована и достъпна защита на правата си.
- (12) Горното в крайна сметка означава, че разпоредбата на чл.6, т.9 от Наредба №1 всъщност препятства достъпа на гражданите до квалифицирани правни услуги, като ги подтиква и поощрява да ползват нискокачествена „помощ“ на неквалифицирани лица, създаваща в дългосрочен план опасност за потребителя от настъпване на вреди със сериозно имуществено изражение.
- (13) Поради изложеното, с прилагането нормата на чл.6, т.9 от Наредба №1 не се постигат никакви защитими от правото легитимни цели, а напротив – създават се сериозни пречки за постигането им.
- (14) По тази причина и съобразявайки възприетото в цитираното по-горе, в пар.1, Решение на СЕС разбиране, разпоредбата на чл.6, т.9 се явява в противоречие със съюзното право и следва да остане неприложена.
- (15) Горното обаче не може да се възприеме като окончателно разрешаване на проблема, доколкото посочената разпоредба е пряко обвързана с дисциплинарната отговорност на адвоката (чл.132, т.5) и повечето колеги няма да рискуват да я оставят неприложена, поради което неблагоприятното положение за гражданите ще продължи да съществува. В този смисъл правната сигурност и защитата на правата на гражданите налагат изричната отмяна на чл.6, т.9 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

С уважение:

Адв.В.Фотева